
Otto Waldemar Steinfeldt-Foss

MINNEORD

BJARTE STUBHAUG

LARS LIEN

OLA MARSTEIN

En av norsk psykiatris *grand old men*, Otto Waldemar Steinfeldt-Foss, døde 17. august, nesten 90 år gammel, etter et langt og innholdsrikt liv. Han etterlater seg et stort og ærefullt ettermæle, og alle som kjente ham gjennom hans lange og aktive liv, sitter igjen med gode minner og berikelse. Han var en bauta i norsk psykiatri og psykisk helsevern og har vært til støtte og inspirasjon både for enkeltpersoner og for helsetjenestens fagfolk og byråkrater.

Han var statens overlege i psykiatri 1974–80, som Helsedirektørens nærmeste faglige rådgiver i utvikling av norsk psykisk helsevern, og har gitt råd og premisser som har påvirket mye av utviklingen senere innen vår moderne helsetjeneste for folk med psykiske lidelser.

I Legeforeningen og Norsk psykiatrisk forening har han satt spor med sitt tydelige engasjement for bedre og rettferdig helsetjeneste for folk med psykiske lidelser. Han var leder for Norsk psykiatrisk forening 1988–91 og har for den neste generasjon i foreningen vært en god støttespiller og rådgiver i vårt arbeid. Vi som fikk gleden og æren av møte ham og få råd og veiledning, er takknemlige for hans engasjement og kloke innspill.

Hans engasjement strakk seg ut over norsk psykiatri: Han ble dypt involvert i arbeidet med menneskerettigheter for folk med psykiske lidelser, noe som ikke er en selvfølge i store deler av verden. Tvert imot er brudd på menneskerettigheter i psykiatrien en tragisk del av virkeligheten i mange land. Otto engasjerte seg dypt i dette. Han ble Legeforeningens første leder i menneskerettighetsutvalget (1992), ble involvert i internasjonalt arbeid og fikk stor anerkjennelse for sin innsats og påvirkning.

I 2005 fikk han Jean Delay-prisen, Verdens psykiaterforenings (WPA) høyeste utmerkelse og pris for arbeid med menneskerettigheter. Noen av oss var til stede ved tildeling av prisen i Kairo, sammen med Ottos familie, og ingen av oss glemmer

øyeblikket med ære og stolthet hos Otto og familien da han ble tildelt denne vél fortjente ærefulle bekreftelsen på et livslangt engasjement for menneskerettigheter i psykisk helsevern.

Otto var Norsk psykiatrisk forenings første livslange æresmedlem, og han opplevde det selv som en ære og forpliktelse til videre engasjement. Vi takker for følge og støtte, for gode råd og veiledning. Hans ettermæle er stort, og familien kan være stolt. Han har satt spor etter seg.

Vi siterer Per Sivles dikt om Tord Foleson, kong Olavs merkesmann på Stiklestad:

*Og det er det stora, og det er det glupa,
at Merket det stend, om Mannen han stupa.*

Vi minnes Otto Steinfeldt-Foss med takknemlighet, og lyser fred over hans gode minne.

På vegne av Norsk psykiatrisk forening.

Publisert: 25. oktober 2021. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.21.0677

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. juli 2026.